

นิทาน

เรื่อง หมาป่ากับลูกแกะ

ขณะที่หมาป่ากำลังกินน้ำอยู่ที่ต้นลำธารแห่งหนึ่ง แลเห็นลูกแกะเดินท่องน้ำมาแต่ไกล หมาป่าตั้งใจว่าจะจับกินเสีย แต่เมื่อจะกินก็คิดว่าจะต้องทำให้ลูกแกะเห็นความชอบธรรมของตนเสียก่อน เมื่อคิดดังนั้นแล้ว ก็ตรงเข้าไปด่าลูกแกะว่า “เอ็งนี้ชาติชั่ว เอ็งถือดีอย่างไร จึงมากวนน้ำกินของข้าให้ขุ่นเป็นตมไปดังนี้” ลูกแกะตกใจ ร้องตอบไปโดยชื่อว่า “ท่านจะว่าข้าพเจ้ากวนน้ำกินของท่านให้ขุ่นอย่างไรลูก เพราะน้ำในลำธารนี้ไหลจากท่านมายังข้าพเจ้า หาได้ไหลจากข้าพเจ้าไปยังท่านไม่”

หมาป่าก็แสลงหาความต่อไปว่า “เอาเถิดถึงเจ้าจะไม่ได้ทำน้ำขุ่นวันนี้ เมื่อปีกลายนี้ เอ็งก็ได้ด่าข้าเป็นนักหนา” ลูกแกะตัวสั่น ร้องตอบไปว่า “พุดโธ่เอ๋ย เมื่อปีกลายนี้ข้าพเจ้ายังไม่ได้เกิดมา เห็นเดือนเห็นตะวันเลย”

หมาป่าตอบไปว่า “เอาเถอะนะ ถึงเอ็งไม่ได้ด่าข้า พ่อของเอ็งก็ด่าข้า เอ็งมีความผิดเหมือนกัน จะมาต่อล้อต่อเถียงกันไปทำไม” ว่างแล้วก็จะครบลูกแกะเป็นอาหาร

มหาอำมาตย์โท พระยาเมธาธิบดี สารท สุทธเสถียร